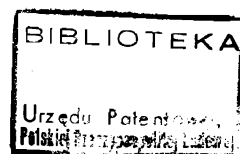

4 sierpnia 1925 r.

2

URZĄD PATENTOWY

B23b 35/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 1773.

Rudolf Bartholomäus
(Berlin, Niemcy).

Kl. 49 a 37.
49a, 35/00

Przyrząd do wiercenia wielobocznych otworów.

Zgłoszono 18 sierpnia 1920 r.

Udzielono 16 marca 1925 r.

Pierwszeństwo: 6 lutego 1919 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy przyrządów do wiercenia wielobocznych otworów. Przyrząd ten jest przedstawiony na rysunku w 5-ciu figurach. Fig. 1 przedstawia wiertarkę w przekroju podłużnym; fig. 2 — w przekroju poprzecznym; fig. 3 — przedstawia prowadzenie wiertła dla otworów czworobocznych; fig. 4 — dla otworów trójbocznych i fig. 5 — dla sześciobocznych.

W płycie przedstawowej 11 umocowane są kolumny 9. Na jednej z kolumn umieszczony jest obrotowo uchwyt 23 dla przedmiotu obrabianego 1, który zaciska się między szczękami 13 obracając wrzeciono 14 uchwytu. Szczęki te są różnych kształtów tak, że chwytają przedmiot centrycznie w trzech linjach ciągłych. Aby

przedmiot o każdej średnicy był chwytny w szczękach centrycznie, posiada wrzeciono 14 dwa różne gwinty dla obydwóch szczęk. Celem założenia przedmiotu do obróbki wychyla się uchwyt, a potem skręca się go zpowrotem, aż do zderzaka 24 i zabezpiecza sworzniem 22.

Wiertak 2 wkręcony jest w uchwyt 25, który zapomocą drążka zabierczego 6 tak jest połączony ze stożkiem wiertarki 7, że wiertak może wykonywać ruchy wahadłowe. Ponad uchwytem 23 znajduje się wodzidło wiertaka. Znane dotychczas przedstawialne wodzidła wiertaków są tak wykonane, że chwytają się wzajemnie, podobnie jak zęby. Wskutek tego nie obejmują one w całości profilowanego trzona wiertaka, co powoduje tę wadę, że trzon

więcej się zużywa i istnieje niebezpieczeństwo jednostronnego zboczenia wiertaka. W przedstawionym wynalazku wodzydło jest także przestawialne, ale tak, że obejmuje trzon wiertaka na całej jego długości. Wodzydło to składa się z dwóch płyt wodzących 8, pomiędzy które wstawione są szczęki wodzydłowe 3, ukształtowane jako profilowane pręty.

Stosownie do kształtu wierconych otworów wiertak 2 i jego szczęki wodzydłowe 3 otrzymują sposobem znanym różne kształty, a mianowicie, dla otworów czworokątnych posiada wiertak przekrój trójkąta łukowego, dla otworów trójkątnych przekrój dwukąta łukowego, a dla otworów sześciokątnych przekrój pięcioboczny. Dla otworów czworokątnych są cztery szczęki wodzydłowe 3, dla trójkątnych trzy, a dla sześciokątnych sześć szczęk wodzydłowych, które są ukształtowane i ułożone — jak widać na fig. 3—5 — w taki sposób, że przy przesunięciu jednej z tych szczęk — inne muszą się jednocześnie przesunąć, przez co zwiększa się lub zmniejsza ten otwór, który służy jako wodzydło dla wiertaka. Do przesuwania szczęk służą śruby 17.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do wiercenia wielobocznych otworów, znamienny tem, że wodzydło dla profilowanego trzona wiertaka jest utworzone z profilowanych szczęk (3), które tak na sobie leżą, że przesunięcie jednej szczęki, na przykład przy pomocy śruby (17), wywołuje konieczne przesunięcie innych szczęk, co zmniejsza lub zwiększa otwór wodzący.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamienny, że pod wodzydłem wiertaka urządzony jest wychylny uchwyt (23) dla przedmiotu obrabianego.

3. Przyrząd według zastrz. 2, znamienny tem, że przedmiot obrabiany uchwyciony jest dwiema różnego kształtu szczękami (13), które trzymają przedmiot centrycznie i w trzech linjach ciągłych, a wrzeczono napinające, służące do przestawiania szczęk (13), posiada inny gwint dla każdej szczęki.

Rudolf Bartholomäus.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

